

Workshop Puzzelen in de wijk

Seminar 29 mei 2018

Charlotte van Kemmeren (docent MWD, onderzoeker en ontwikkelaar) en Sjoukje Botman (Hoofddocent en senior onderzoeker MWD)

De leidende vraag van de workshop is: “Op wat voor manier werken partijen in de wijk en hogescholen samen in het sociale domein? Hoe complex is deze samenwerking en hoe kunnen we ervoor zorgen dat iedereen er baat bij heeft?” In de workshop wordt deze vraag vanuit de drie perspectieven onderwijs, onderzoek en praktijk benaderd. De deelnemers vormen een mooie mix van (uitvoerende) professionals uit de praktijk, beleidsmakers en docenten.

Sjak van den Broek, docent maatschappelijk werk, verwoordt het perspectief vanuit zijn ervaring met het ontwikkelen van de leergemeenschap in Hoorn, een vorm van leren op locatie waarbij verbinding wordt gezocht tussen onderzoek, onderwijs en praktijk. Het is een goed voorbeeld van hoe mooi ingewikkeld samenwerking is. Het bleek moeilijk om een structuur te vinden die past bij zowel wat het onderwijs vraagt als wat studenten vroegen. Dat vergt tijd. Momenteel is 1 student in Hoorn en 1 in Purmerend actief. Deze gemeenten bieden twee tegengestelde contexten: systeem gedreven en context gedreven. Voor de verbinding onderzoek, onderwijs en praktijk heb je volgens Sjak een cyclus nodig waarbij je concreet naar iets toe werkt. Sjak wijst op de waarde van het leren onderweg, het informele leren. Geduld hebben, ambities bijstellen en je ervaringen koesteren. Als uitgangspunten een mooie basis voor de opleiding social work.

Samme Grunfeld, opleidingsmanager MWD, stelt zich de vraag “waarom werken we samen?” Samenwerken is volgens hem erg vorm gegeven vanuit het idee dat als we goed samenwerken, we doelen goed kunnen bereiken. Maar vaak spelen subdoelen en belangen die niet geëxpliciteerd worden. Wat nou als we niet naar een gemeenschappelijk doel streven, maar ons organiseren rond een collectieve ambitie, zoals bijvoorbeeld een betere wijk. Dat is met verschillende onderliggende doelen te bereiken. Vooral expliciteren waarom we niet samenwerken. Wellicht dat daarmee alsnog de samenwerking verbetert.

Onder de deelnemers vindt het idee van formuleren ambities in plaats van doelen weerklank. Soms wordt door schade en schande geleerd dat samenwerking complex is. De verschillende opvattingen bij de drie partijen kunnen nog meer verschillend zijn dan je denkt.

Sjoukje Botman, hoofddocent en senioronderzoeker MWD vertelt over het onderzoek naar samenwerking in wijkteams.

Geïnspireerd door deze introducties spreken we vervolgens in groepjes eerst met de ‘eigen soort’ over vragen als ‘hoe zien we onze rol? Wat kunnen we bieden? Wat verwachten we van de ander? Op welke uitkomsten hopen we? En daarna in gemengde groepjes, over de kansen en knelpunten bij samenwerken in de wijk en de mogelijkheden om van elkaar te profiteren.

Tot slot worden de besproken kansen voor samenwerken in samenvattende steekwoorden samengevat: vloeibare experimenten, gedeelde waarden, kennis verbinden, onzekerheid, open blik, elkaar vinden, luisteren, verwachtingen, nadenken, wederkerigheid, ruimte, registreren, kansen door gebiedsgericht werken, nabijheid, luisteren, continuïteit, belangen en ambities.